

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 14. An Vicarij Inquisitoris ab ipso solo institui possint, & non ab eius praelatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

dicti executionem officij substituendis ab eis in virtute sanctae obedientiae, & sub interminatione maledictionis aeternae praecipimus, &c. & supra co. c. s. porto. & eo. tit. in c. Nolentes. §. & tā ipsorum: ubi dicitur sic: Et tā ipsorum quā Episcoporum, seu capitulorum sede vacante, super hoc deputatis comillarijs quibuscumque, districtius iniungentes, &c. & infra: Notarij vero, & officiales dicti officij, nec non Fratres & socij Inquisitorum, & commissariorum ipsorum, qui dictos Inquisitores aut commissarios, &c.

COMMENT. LXII.

Non ineptē hanc quæstionem proposuit Emericus: quia olim & initio constitutus delegatus inquisitionis, & pauco post tempore dubitatum fuit, An inquisitores possent sibi vicarios, seu commissarios constituere. hodie tamen hæc res omni dubitatione caret, non modo per canones in hac quæstione ab Emerico citatos; verum et ob sequentia Pontificum rescripta: in primis vero per bullā Pij II. incipientem: Cū iam dudum missam ad Gabrielem de Barchinona inquisitorem Bononiensem, quā vidimus in Archiepiscopi inquisitionis Bononiensis. & per Bullā Clementis VII. missam ad Paulum Butigelam, quæ incipit: Cū sicut, ubi ita scriptum extat: Decernimus insuper, ut vestros vicarios siue commissarios instituere valeatis; viros vestra sententia prouidos, aptos, & idoneos, dummodo a tatis trigentesimum annum attigerint. hæc ibi. Refertur in libro privilegiorum ord. Prædicat. fol. 201. pag. 2. & in bullario literarū Apostolicarum pro officio inquisitionis in fine huius operis.

Quod si plura hæc spectata videre cupis, ea tradunt Decius in ca. cum causam. de appella. notabili 4. Antonius Butrius, Panormitanus, & ceteri in c. super quæstionem. §. si verus, de officio deleg. Bonifacius Vitallinus in clem. 2. de here. nu. 80. & seq. Godissalvus tract. de here. q. 7. nu. 12. Zanchinus de here. c. 30. & ibi Campogius. Repertorium inquisitorum verbo, commissio. Ioan. Roias in singu. fidei, sing. 97. Bernar. Comensis in lucerna verbo, inquisitor. §. 2. Simacas de cath. inst. tit. 34. nu. 29. & alij, ex quibus intelliges & delegatum posse subdelegare, & inquisitorem plenarie posse committere vices suas: quod & verum est, & sequenti commentarij fusius ostendemus.

QUESTIO. XIII.

An vicarij Inquisitoris ab ipso solo institui possint, & non ab eius prælatis.

Varta decima quæstio est: Vtrum solus Inquisitor possit in officio sibi tradito vicarios seu commissarios instituere; vel et magistri et Prouinciales Ordinis Prædicatorum, Ministri Generales & Prouinciales Ordinis Minorum illud possint?

Respondemus, quod solus potest inquisitor, & non dictorum ordinum præfidentes: quia præfidentibus nulla attribuitur potestas, seu iurisdictione prauitatis hereticæ officium exequendi: sed tantum attribuitur eis ministerijs inquisitorum personas eligendi, quia præsumitur, eos habere suorum fratrum notitiam pleniorē, ut dictum est supra par. ista. q. 10. Quare ipsi inquisitores, & non dictorum ordinum, præfidentes, sunt in dicto inquisitionis officio delegati, & consequenter ipsi inquisitores solum possunt sibi commissarios substituere, & subdelegare.

COMMENT. LXIII.

Practicam creandi Vicarios seu Commissarios luculenter ostēderat Emericus supra in principio huius 3. partis nu. 39. & multis sequentibus, at ex illis non liquebat huius difficultatis solutio, & propterea hoc etiam fuit declarandum. Unica vero conclusio re absoluit, videlicet à solis Inquisitoribus, non ab eorum prælatis, de quibus hic, posse creari commissarios seu vicarios. rō quæ vitur auctoritate est et certa, nec indiget amplius declaratione nostra.

Hanc quoque quæstionem Locatus transulit in suum opus iudiciale, verborum Vicarius.

Inquisitor non modo vnū aut alterū, sed plures interdum Vicarios aut Commissarios sibi constituere potest, cum eius diæcesis seu prouincia late pateat, ac multa in ea ciuitates continentur. nam cum tunc inquisitor singulis per se interesse non possit, necesse est Commissarios in eis constituere.

Creabit vero in singulis vnum commissarium, virum prudentem, doctum, Christianum veterem, pium, & negotio aptum atque idoneum, sui vel alterius ordinis religiosum, aut clericū saecularem, verbi gratia aliquem in ecclesia principali eius ciuitatis in dignitate constitutum, aut canonicum, quem proculdubio credit negotia fidei diligenter & iuxta canonicas sanctiones esse curaturū, iā qualis esse debeat inquisitoris Commissarius paulo post docet auctor q. 16.

QUESTIO. XV.

An Inquisitor vices suas alij plene committere valeat.

SUMMARIUM.

- 1 Inquisitor vices suas alij plene committere potest.
- 2 Vicarius inquisitoris nō potest Vicariū substituere.
- 3 Quamā sibi reseruare cōsueverint inquisitores.
- 4 Et cōmuni & priuato iure licet inquisitori plenarie committere vices suas.

Vintadecima quæstio est: Vtrum Inquisitor Vicario suo seu commissario, plenarie committere vices suas? Respondemus quod sic; Nam inquisitor (ut dictum est supra par. ista. q. 13.) est delegatus domini nostri Papæ, ut patet in c. Ne aliquis de her. li. 6. Et ois delegatus potest subdelegare, et aliter plenarie committere vices suas, ut extra de officio iudic.